

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/14/2016
Identifikačné číslo spisu:	3113207917
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3113207917.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s. r. o., so sídlom Politických vězňů č. 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX Trenčianska Teplá, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, právne zastúpeného P.. M. X., advokátom, so sídlom U. O. 7, XXX XX W. W., o zaplatenie zmenkovej sumy XXX eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36CbZm/49/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. septembra 2015 č. k. 16CoZm/190/2015-136, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Žalobou podanou podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len „nariadenie“) sa žalobca v konaní domáhal plnenia zo zmenky.

Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. (ďalej len „ZSS“) oznámilo súdu prvého stupňa písomne, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Okresný súd Trenčín doručil oznámenie o vstupe do konania účastníkom konania s tým, aby sa k vstupu vyjadrili, prípadne vzniesli námietky.

Žalovaný sa k tomuto procesnému úkonu ZSS nevyjadril.

Žalobca vo vyjadrení k predmetnému úkonu ZSS uviedol, že v danom prípade ide o európskej konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na ktoré sa vzťahuje nariadenie. Podľa názoru žalobcu je k takejto veci vedľajšie účastníctvo neprípustné.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 22. júna 2015 č. k. 36CbZm/49/2013-124 pripustil vstup ZSS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. V odôvodnení s poukazom na čl. 19 nariadenia uviedol, že v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa postupuje podľa procesného práva členského štátu v ktorom sa konanie vedie, pokiaľ nariadenie neustanovuje inak. Skutočnosť, že nariadenie neobsahuje úpravu vedľajšieho účastníctva neznamena, že vylučuje úpravu vstupu vedľajšieho účastníka do konania obsiahnutú v procesnom práve konkrétneho členského štátu. Preto je pri rozhodovaní o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný svojim nesúhlasom nezabránil účasti vedľajšieho účastníka v konaní. Námietky žalobcu o neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania považoval súd prvého stupňa za nedôvodné.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 30. septembra 2015 č. k. 16CoZm/190/2015-136 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.). Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že otázku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu je potrebné riešiť podľa ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy (t. j. Občianskeho súdneho poriadku), lebo nariadenie nemá v tomto smere osobitnú úpravu. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca sa domáha plnenia zo zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere a teda nároky žalobcu budú posudzované aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa, preto vstup ZSS, ako právnickej osoby, ktorej predmet činnosti je ochrana práv (spotrebiteľa) podľa osobitného predpisu, do konania je v súlade s § 93 ods. 2 O. s. p. Uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu predstavuje osobitný druh sporového konania, ktoré sa vyznačuje predovšetkým tým, že prebieha písomne a za použitia vzorových tlačív. Nejde však o také konanie, v ktorom by bola vylúčená účasť vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie tvrdiac, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že súdy nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa Občianskeho súdneho poriadku. V rozpore s nariadením pripustili ZSS do konania ako vedľajšieho účastníka. Skutočnosť, že nariadenie neobsahuje úpravu vedľajšieho účastníctva, nesprávne vyložili tak, že nariadenie nevylučuje uplatnenie tohto inštitútu v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Poukázal na právnu úpravu O. s. p. pred a po 1.1.2015, t.j. pred a po nadobudnutí účinnosti zákona č. 353/2014 Z.z. a žiadal súd, aby v prípade ak žalobcovi nezaslal dôkaz súhlasu žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, tak dodatočne vykonal, prípadne, ak vedľajší účastník súhlas žalovaného k návrhu na pristúpenie vôbec nepredložil, aby súd na oznámenie o vstupe vôbec neprihliadal a v konaní ďalej pokračoval bez vedľajšieho účastníka. Mal za to, že predmetom daného súdneho konania, keď žalobca je nadobúdateľ zmenky a žalovaný vystaviteľ v zmysle zákona č. 191/1950 Zb., nie je konanie, v ktorom na jednej strane vystupoval spotrebiteľ, a preto nie je možno pripustiť vstup vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, ktorá bola založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa. Poukázal na podobnú úpravu tzv. skráteného konania upraveného v O. s. p. a európskeho konania s nízkou hodnotou sporu, ktoré je upravené nariadením. V rámci tzv. skráteného konania toto konanie nadobudne atribúty sporového konania až včasným podaním odporu oprávnenou osobou Podobne aj európske konanie s nízkou hodnotou sporu nadobúda atribúty sporového konania až po podaní odvolania voči rozsudku vydaného príslušným súdom. Citoval z uznesenia Najvyššieho súdu z 30. októbra 2013 sp. zn. 6Cdo/357/2012 o otázke prípustnosti podania odporu vedľajším účastníkom proti platobnému rozkazu. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie o odvolaní.

Žalovaný a ZSS sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď

konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/303/2015, 2Cdo/399/2015, 3Cdo/15/2015, 3Cdo/119/2015, 3Cdo/133/2015, 3Cdo/134/2015, 3Cdo/154/2015, 7Cdo/8/2015, 8Cdo/269/2015, 5Cdo/305/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.